

вих розробок. Питання про створення страховиками при ЛСОУ інноваційного фонду не знайшло належного вирішення.

Таким чином, у міру реалізації принципів Болонської декларації буде піднято рівень вищої страхової освіти до загальноєвропейських стандартів. Співтовариство страховиків може розраховувати на поповнення його персоналу кваліфікованими випускниками вузів. Слід сподіватися, що й навчальні заклади відчують помітну підтримку страхових формувань у досягненні цієї мети.

В. В. Пабат, канд. пед. наук, доцент
кафедри української мови та літератури

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНІК У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ЕКОНОМІСТІВ

Однією із умов забезпечення ефективного управління вітчизняними організаціями є підготовка сьогоденних студентів-економістів як майбутніх менеджерів та персоналу організацій до ефективної управлінської взаємодії.

Важливу роль у цьому процесі можуть відіграти *інтерактивні техніки* (від англ. слова «interaction» — взаємодія) — техніки, які забезпечують активну взаємодію майбутніх економістів в умовах навчальних тренінгів та семінарів, спрямованих на підготовку майбутніх керівників та працівників до вирішення актуальних управлінських та професійних завдань.

Слід зазначати, що у вітчизняній практиці підготовки майбутніх економістів для вирішення аналогічних завдань використовується термін «активні методи та форми навчання», який може бути синонімом до зарубіжного терміна «інтерактивні техніки». Водночас більш детальний аналіз цієї проблеми показує, що між змістами цих термінів є певні відмінності. Основні з них полягають, на наш погляд, у наступному.

По-перше, термін «активні методи та форми навчання» з огляду на вітчизняні традиції відображає основну орієнтацію цих методів та форм на активізацію пізнавальної діяльності учасників заняття (шляхом постановки та розв'язання проблемних ситуацій та завдань), в той час як термін «інтерактивні техніки», поряд із активізацією пізнавальної діяльності, відображає *і орієнтацію занять на забезпечення власне активної міжособистісної взаємодії їх учасників*, яка досягається відповідними засобами (територіальним розміщенням учасників заняття, організацією їх спільної діяльності в малих групах тощо).

По-друге, термін «активні методи та форми навчання», як усталюється у вітчизняній практиці, частіше за все використовується для відображення спеціальних організаційних форм занять (проблемні лекції, ділові ігри тощо). Водночас термін «інтерактивні техніки» має більш «локальний» характер, що проявляється у використанні цих технік у західній практиці найчастіше як складових елементів (або як спеціальної системи цих елементів) інших організаційних форм навчання, таких, наприклад, як навчальні тренінги — семінари, соціально-психологічні тренінги (комунікативні тренінги, сенситивні тренінги, тренінги особистого росту тощо).

Як показує досвід, інтерактивні техніки нині ще не часто використовуються в процесі підготовки економістів, оскільки небагато фахівців володіють прийомами їх реалізації. Окрім того, у значної кількості студентів економічного вузу відсутня позитивна мотивація щодо оволодіння такими техніками та наступного їх застосування у своїй подальшій роботі. Тому важливим, на наш погляд, є детальний аналіз таких технік та визначення можливостей їх використання у вітчизняній практиці підготовки майбутніх економістів. Відповідно до створеної нами класифікації інтерактивні техніки можна поділити залежно від функцій, які вони виконують в організації навчання, на дві групи: а) *організаційно-спрямовувальні*; б) *змістовно-сміслові*.

Отже, використання інтерактивних технік дозволяє інтенсифікувати та афектуалізувати процес підготовки студентів-економістів, що дасть можливість майбутнім працівникам швидше та результативніше включитися в професійну діяльність.

В. В. Пабат, канд. пед. наук, доцент
кафедри української мови та літератури

ТЕХНОЛОГІЯ ВІДБОРУ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЇ МАТЕРІАЛУ В ТЕСТАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Виявити ступінь засвоєння матеріалу з української мови студентами іноземцями з ближнього зарубіжжя дозволяє тест, успішність проходження якого багато в чому визначається технологією побудови тесту та методикою проведення тестування. Особливого значення тут набуває ступінь наближення тестових матеріалів до реального спілкування та до автентичних текстів /дискурсів. Типовий тест не може враховувати *когнітивні* стилі тих, хто тестується, але зусилля розробників повинні бути спрямовані на активізацію резе-